

РЕШЕНИЕ

№ 4953

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2071** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. С. Р. от [населено място], чрез адвокат Л. Т., срещу отказ да се издаде удостоверение за наследници на Г. А. Г. и Л. – М. Д. М. – Г., обективиран в писмо № РТР23-ГР94-184-/1/ от 06.02.2023 г., издадено от главен специалист отдел „АОН“ – район „Т.“.

В жалбата са развити подробни доводи за незаконосъобразност на оспореното писмо. Сочи се, че по силата на саморъчно завещание от 05.08.2007 г. съставено от Л. Д. М. жалбоподателката е придобила апартамент в [населено място] и S идеални части от дворно място от около 800 кв. м. Ш., [община], заедно с построената върху него паянтова къща. Посочва, че завещателката Л. Д. М. е притежавала половината от имота в [община] по наследство от майка си Г. А. Г., която е починала на 02.03.1997 г. Посочва, че по силата на нотариален акт № 100, том II от 28.11.1984 г. имотът е собственост на Г. А. Г. и С. Й. Р., който е баща на жалбоподателката, починал е на 25.12.1999 г., като е оставил за наследници жалбоподателката и нейният брат. Твърди, че във връзка с искането на жалбоподателката и нейният брат да се снабдят с нотариален акт за собственост на имота, нотариус Б. К., рег. № 337 при Нотариалната камара, с район на действие Троянски районен съд е изискал удостоверение за наследници на Г. А. Г., за което е издал удостоверение рег. № 454/25.01.2023 г. С оглед горното моли съдът да отмени оспорения отказ и да задължи административния орган да издаде исканото удостоверение.

Ответникът – главен специалист отдел „АОН“ – район „Т.“ със съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката в съда изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като писмото не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а уведомително писмо от районната администрация на район „Т.“.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не участва в производството.

Съдът в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на оспорване е писмо, издадено от главен специалист отдел „АОН“ – район „Т.“, с което се уведомява жалбоподателката, че във връзка с искането ѝ за издаване на удостоверение за наследници на Г. А. Г. и на Л.-М. Д. М.-Г. е постъпила молба от пряк наследник, с която се забранява издаването на удостоверения за наследници.

Жалбоподателката е представила в район „Т.“-Столична община удостоверение, издадено от нотариус Б. К., с район на действие Троянски районен съд, въз основа на което да се снабди с удостоверение за наследници на Г. А. Г. и удостоверение за наследници на Л. Д. М. във връзка със снабдяване с НА за недвижим имот, представляващ ПИ с идентификатор 70500.511.69 и построените в него сгради.

По делото е приет като доказателство НА за продажба на недвижим имот, том № 100, д. 644/1984 г., от който се установява, че Г. А. Г. и С. Й. Р. са собственици на недвижим имот-дворно място от около 800 кв. м., находящо се в м. „Ш., в землището на [населено място], област Л., ведно с построените в него стара къща, плевня и стая. Видно от представеното по делото удостоверение за наследници след смъртта си Г. А. Г. е оставила като наследник Л. Д. М. – дъщеря. Видно от приетото като доказателство удостоверение за наследници от 2010 г. Л.-М. Д. М.-Г. след смъртта си е оставила за наследник Х. В. Г.-съпруг. По делото е прието като доказателство препис извлечение от саморъчно завещание, съгласно което Л. Д. М. завещава на племенницата си – П. С. Р. цялото си недвижимо имущество.

С оспореното писмо главният специалист отдел „АОН“ към район „Т.“ СО е уведомил жалбоподателката, че във връзка с искането ѝ за издаване на удостоверение за наследници на посочените лица в удостоверението на нотариуса в районната администрация има постъпили молби от пряк наследник да не се издава удостоверение за наследници.

Съдът намира, че оспореното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Според § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Разпоредбата на чл. 107 от Закона за гражданската регистрация предвижда възможност за оспорване на отказа за предоставяне на данни от ЕСГРАОН по реда, предвиден в Административно-процесуалния кодекс.

Жалбата е насочена срещу отказ за извършване на административна услуга, обективиран в оспореното писмо, подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Издаването на удостоверение за наследници представлява административна услуга по

смисъла на §1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, като формата на заявленията(исканията), редът и сроковете за отстраняване на недостатъци в тях, препращането на компетентен орган, сроковете за извършване на административни услуги и другите въпроси, свързани с издаването на актове във връзка с административното обслужване, се определят в Глава пета, Раздел I на АПК, съобразно общата препратка на чл. 7, ал. 1 от Наредба за административното обслужване. Въпросите относно реда за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, в частност издаване на удостоверение за наследници, са регламентирани в Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. на МРРБ (Наредбата). Материалната компетентност за издаване на удостоверение за наследници е регламентирана в чл. 24 от ЗГР и чл. 2, ал. 1 от Наредбата, съгласно които удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. Тази материална компетентност може да бъде делегирана на длъжностни лица от общинската администрация, каквото делегиране в случая от представената административна преписка не се установява да е налице. По делото е представена длъжностна характеристика на длъжността – главен специалист, видно от която е, че едно от задълженията на длъжностното лице е да изготвя удостоверения на починали лица, от което обаче не произтича компетентността му да издава индивидуални административни актове, какъвто представлява отказа за издаване на удостоверение за наследници. След като не е налице делегиране на правомощия от по-горестоящ орган, който е изрично нормативно овластен да издава актовете за гражданско състояние, оспореното писмо е издадено от некомпетентен орган, което води до неговата нищожност. Съобразявайки посочените по-горе разпоредби и приложените писмени доказателства, съдът приема, че оспореното писмо е издадено от некомпетентен орган.

В представеното удостоверение от нотариус Б. К. е посочено, че искането за издаване на удостоверение за наследници на посочените в него лица е необходимо във връзка с издаването на НА. Съгласно чл. 18 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) на нотариуса се дължи съдействие, а в разпоредбата на чл. 19 от същия закон е предвидено нотариусът да може да иска справки, копия на документи и да получава сведения и удостоверения с предимство. Именно на основание горните разпоредби на ЗННД нотариусът е издал удостоверение на жалбоподателката, по силата на което да се снабди с удостоверение за наследници на Г. А. Г. и Л. Д. М., като при извършване на преценката за наличието на основание за издаване на искания административен акт, компетентният орган следва да се съобразява единствено с приложимата правна уредба, посочена по-горе, а не с желанията на преките наследници на лицата, за които се иска издаването на удостоверения за наследници.

По изложените съображения оспореният отказ следва се обяви за нищожен, като издаден от некомпетентен орган и тъй като въпросът за издаването на удостоверение за наследници е предоставен на преценката на административния орган и естеството му не позволява решаването му по-същество, преписката следва да бъде изпратена компетентния орган за ново произнасяне по същество.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателката за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение – 500 лева и за ДТ – 10 лева следва да бъде уважено, като ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати сумата общо в размер на 510 лева.

Ето защо и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд -София град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожен отказ да се издаде удостоверение за наследници на Г. А. Г. и Л. – М. Д. М. – Г., обективиран в писмо № РТР23-ГР94-184-/1/ от 06.02.2023 г., издадено от главен специалист отдел „АОН“ – район „Т.“- Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „Т.“ – Столична община за ново произнасяне по искане с вх. РТР23-ГР94-184 от 01.02.2023 г. за издаване на удостоверение за наследници на лицата, посочени в удостоверението на нотариус Б. К., съгласно дадените указания в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. С. Р., ЕГН [ЕГН], сумата от 510 (петстотин и десет) лева, разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: